

A Fővárosi Ítéletábla az Oppenheim Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: Dr. László Áron Márk ügyvéd) által képviselt felperes neve ...felperesnek a dr. Sár Csaba ügyvéd (.....), dr. Ulviczki Éva ügyvéd (.....) és a Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft., ügyintéző: képviselő) által képviselt **alperes neve** (.....) alperes ellen védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2020. január 22. napján kelt 3.P.../2019/30. számú végzésével kijavított, 2020. január 15. napján kelt 3.P..../2019/28. számú ítélete ellen a felperes 31. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A „BHO” és a „Budapest Home Office” megjelöléseket a peres felek alapítását megelőzően a cégnyilvántartásból 2012. februárjában törölt **M. Kft.** használta. A társaságot többségi tulajdonosként **W.C.N.** (felvett nevén **D. D.**) alapította 1996-ban, a vállalkozás tevékenysége az alapító által kifejlesztett SCIO termékcsalád fogalmazása volt. A készülékek hardveres tervezését a **PW Kft.** végezte, a szoftverét **G. Zs., K.-T. A.** és **U.L.G.** fejlesztették. 2011-ben **N.** értékesítette a **M. Kft.**-beli üzletrészt, ennek nyomán került megalapításra és bejegyzésre az alperesi társaság 2011. november 4. napján. A **M. Kft.** 2011. december 30. napján átadta és átruházta az alperesre a SCIO termékcsaládhoz kapcsolódó TŰV (MEEI) tanúsításokat és tanúsítványokat (16/A/19.). Ettől kezdve az alperes folytatta a SCIO - majd 2013-tól az újabb fejlesztésű EDUCATOR készülék - forgalmazását. A készülékek hardverével kapcsolatos feladatokat továbbra is a **PW Kft.** látta el, míg a szoftver fejlesztését a fent nevezett magánszemélyek folytatták tovább az általuk alapított és 2012. május 14. napján bejegyzett felperesi társaság keretei között. A felperes főtevékenysége számítógépes programozás, az alperes tevékenysége mások mellett elektronikus orvosi berendezés gyártása, gyógyászati termék kiskereskedelme, használója a „www.....com” domain névnek és üzemeltetője az alatta elérhető honlapnak. A felek viszonya később megromlott, amit a 2014 decemberében (13/F/20), majd 2017 márciusában (13/F/22) megkötött, az együttműködésükben való szerepeiket és a készülékekkel kapcsolatos szellemi tulajdonjogokhoz fűződő viszonyaikat tisztázó szerződésekkel kívántak rendezni egymással és **W.C.N.**nal.
- [2] A felperes 24-i elsőbbséggel jogosultja a lajstromszámú „BHO” és a lajstromszámú „Budapest Home Office” európai uniós szóvédjegyeknek, melyek a Nizzai Megállapodás szerinti 10. áruosztályba tartozó „Gyógyászati és állatgyógyászati berendezések és készülékek”, a 35. áruosztályba tartozó „Gyógyszerészeti, állatgyógyászati és higiéniai készítmények, valamint gyógyászati eszközök kis- és nagykereskedelme; Gyógyászati eszközökkel kapcsolatos

kiskereskedelmi szolgáltatások; Gyógyászati készülékekkel kapcsolatos kiskereskedelmi szolgáltatások; Gyógyászati készülékekkel kapcsolatos nagykereskedelmi szolgáltatások; Gyógyászati eszközökkel kapcsolatos nagykereskedelmi szolgáltatások", továbbá a 37. áruosztályba tartozó „Orvosi készülékek javítása; Gyógyászati gépek és berendezések javítása; Gyógyászati gépek és eszközök javítása vagy karbantartása; Gyógyászati eszközök, készülékek és műszerek karbantartása és javítása; Gyógyászati gépek és berendezések javításával vagy karbantartásával kapcsolatos információszolgáltatás" áruk és szolgáltatások körében állnak oltalom alatt.

- [3] Az alperes 2018. július 23-i dátumozással hírlevelet (a továbbiakban: Hírlevél; 1/F/3.) tett közzé az általa szervezett 2018. október 24-27. napja között megrendezésre kerülő „**Q.B.W.C.**” megnevezésű konferenciával kapcsolatban. A hírlevélben található link az alperesi weboldal egyik aloldalára mutat (<https://eu.c.s-e.com>; a továbbiakban: Weboldal; 1/K/7/1-2.). A Hírlevél feladójának megjelölésében [„**M. Ltd. (BHO)**” <no-reply@.....com>] és a „**BHO M. YouTube**” oldalra utaló szóösszetételben a „**BHO**” megjelölés olvasható. A Hírlevél felhívja a figyelmet, hogy „**M.-BHO**” néven az alperes facebook weboldalt üzemeltet; utolsó oldalán a „**Budapest Home Office (BHO)**” megjelölés olvasható. A Weboldal nyitó oldalán, a BHO mint szervező szerepel („**Official Q.B.W.C. organized by BHO team**”); a Weboldal „**Information**” menüpontjában a „**Budapest Home Office**” került feltüntetésre szervezőként, az elérhetőségek („**Contact**”) részén pedig ugyancsak a „**Budapest Home Office**” szóösszetétel olvasható.
- [4] Védjegyoltalma alapján a felperes 2018. augusztus 30. napján kezdeményezte, hogy a bíróság ideiglenes intézkedéssel tiltsa el az alperest a „**BHO**” és a „**Budapest Home Office**” megjelölések használatától. A törvényszék 3.Pk...../2018/7. számú végzésével a kérelmet azzal az indokolással utasította el, hogy az intézkedés elrendelésének a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 103. § (1) bekezdése szerinti feltételei nem teljesülnek.
- [5] A felperes 2019. március 19. napján benyújtott keresetlevelében az Európai Parlament és a Tanács az európai uniós védjegyről szóló 2017/1001 számú rendelete (Vr.) 9. cikk (1) és (2) bekezdései, valamint a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 76/D. §-a, 27. § (2) bekezdés a), b), c), d) és f) pontjai, továbbá (11) bekezdése alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperes 2017. január 24. napjától a „**BHO**” és a „**Budapest Home Office**” megjelölések gyógyászati berendezésekkel és készülékekkel, illetve az ahhoz kapcsolódó szolgáltatással kapcsolatos üzleti levelezésben, promóciós e-mail (hírlevél) üzenetben, továbbá weboldalán és közösségi oldalán, így a www.....com URL alatt elérhető weboldalon és a www.facebook.com/.... URL alatt elérhető közösségi oldalon történő elhelyezésével bitorolja lajstromszámú európai uniós védjegyeit. További jogkövetkezményként abbahagyásra kötelezést, jogsértéstől való eltiltást, adatszolgáltatást, elégtételadást, illetve a „**BHO**” vagy „**Budapest Home Office**” megjelölést tartalmazó reklámanyag lefoglalását és megsemmisítését kérte.
- [6] Az alperes ellenkérelmében nem tette vitássá a sérelmezett magatartásokat, de az egyidejűleg előterjesztett viszontkereset-levelére (7; 9) tekintettel, amelyben a és lajstromszámú európai uniós védjegyek törlését kérte, a kereset elutasítását indítványozta. Előadta, hogy ún. biofeedback orvos diagnosztikai és autogén tréning célokat szolgáló elektronikus készülékeket állít elő és forgalmaz Magyarországon, számos európai országban és az Egyesült Államokban is közvetlenül maga, illetve kis- és nagykereskedelmi partnerhálózata útján „**SCIO**” és „**EDUCTOR**” elnevezések alatt, amelyekre védjegyoltalmakkal rendelkezik. Érvelése szerint a

felperes, aki maga is hasonló elektronikus készülékeket gyárt és forgalmaz, a „BHO” és a „Budapest Home Office” megjelölésekre úgy kért védjegyoltalmat, hogy tudta azokat az alperes kereskedelmi tevékenységével összefüggésben korábbtól fogva használta az Európai Unió területén, így a megjelölések az alperest illetik meg. Emiatt a perbeli védjegyek oltalmát a Vr. 8. cikk (4) bekezdése akadályozza, ezért azokat a Vr. 60. cikk (1) bekezdés c) pontja alapján törölni kell. Számos dokumentumot csatolt annak bizonyítására, hogy mindkét megjelölést használta a védjegyek elsőbbségét megelőzően, ez a használat a helyi jelentőségűt meghaladó mértékűnek tekinthető. A bizonyítékok azt is alátámasztják az alperes szerint, hogy a megjelöléseket sajátjaként használta, azok őhöz köthetők, az ő beazonosítását szolgálják. Ezért amennyiben a felperes a védjegyeit használná, vele szemben alappal érvényesíthetné a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tpvt.) 6. §-a szerinti jellegbitorlással kapcsolatos igényeit, de a védjegyoltalom megszerzése kimeríti a Tpvt. 2. §-a szerinti tisztességtelen magatartást is, mert annak egyetlen célja az alperes piacról való kiszorítása.

Emellett törölni kell a védjegyeket a Vr. 59. cikk (1) bekezdés b) pontja alapján is, mert a „BHO” és a „Budapest Home Office” megjelöléseket rosszhiszeműen jelentette be lajstromozásra a felperes. Dokumentumokat csatolt annak alátámasztására, hogy a védjegyek bejelentésekor a felperesnek tudomása volt arról, hogy a megjelöléseket az alperes használja. Állította, hogy a felperes csalárd szándékkal igényelte a védjegyoltalmat, hiszen a megjelöléseket nem használta és használja, tehát nem áll fenn valós érdeke a lajstromozás tekintetében. A felperes csalárd szándékát jelzi az is, hogy a védjegyek lajstromozását követően nem azonnal élt kifogással a megjelöléshasználattal szemben, hanem csak 2018 őszén, amikor az alperes aktuális éves nemzetközi konferenciáját szervezte, ráadásul röviddel a kitűzött dátum előtt, amikor az alperesnek már nem volt lehetősége változtatásra.

- [7] A felperes a viszontkereset elutasítását kérte, arra hivatkozva, hogy nem állnak fenn a törlés alperes által felhozott feltételei. Védekezése szerint az alperes nem bizonyította a védjegybejelentések elsőbbségi napját megelőző időpontra nézve a megjelölések használatát, annak kezdő időpontját, folyamatosságát, földrajzi kiterjedését, sem a használat kereskedelmi értelemben vett jelentőségét. A megjelölés releváns használatának alátámasztására az alperes által szolgáltatott bizonyítékok nem alkalmasak, és nem igazolják azt sem, hogy a Tpvt. alapján felléphetne a felperessel szemben. A rosszhiszemű védjegybejelentéssel kapcsolatos viszontkeresetet elsősorban azzal vitatta, hogy az érintett megjelölések használatának kizárólagos joga W.C.N.t illeti meg, akinek a hozzájárulása alapján a felperes a megjelöléseket védjegyként bejelentette.
- [8] Az elsőfokú uniós védjegy bíróságként eljáró Fővárosi Törvényszék ítéletével elrendelte a és lajstromszámú európai uniós védjegyek törlését. A törvényszék a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 3.577.000 forint perköltséget.
- [9] Az elsőfokú bíróság a viszontkeresetet alaposnak, a keresetet alaptalannak találta. A védjegy bitorlásra alapított kereset elbírálása szempontjából előkérdésnek tekintette a védjegyoltalom fennállását, ezért a Vr. 127. és 128. cikkeinek (1) bekezdésére, illetve 62. cikk (2) bekezdésére figyelemmel először a törlésre irányuló viszontkereset tárgyában vizsgálódott. Minthogy a „BHO” karaktersor a „Budapest Home Office” szavak rövidítése a védjegyekre együttesen vizsgálta a törlési jogcímek alkalmazhatóságát.
- [10] A Vr. 60. cikk (1) bekezdés c) pontjában és 8. cikk (4) bekezdésében megfogalmazott törlési ok kapcsán utalva az Európai Unió Bíróságának (EUB) a C-96/09 P. számú Anheiser/Budejovicky Budvar ügyben hozott ítéletében adott iránymutatásra, vizsgálta, hogy a megjelöléseket a védjegy

elsőbbségét megelőzően helyi jelentőségűt meghaladó mértékben használta-e kereskedelmi forgalomban az alperes. Rögzítette, hogy az alperes a „BHO” és „Budapest Home Office” megjelöléseket a SCIO és EDUCTOR termékek értékesítése, teljesítése, e termékekkel kapcsolatos üzleti kommunikációja és reklámozása, különösen reklámozási célú konferenciák körében használta, az utóbbit panaszolta a perben a felperes.

- [11] Megállapította, hogy az alperes üzleti levelezésében (9/A/5/1-2) a „BHO” megjelölés a cégnevével és a domain nevét tartalmazó e-mailcímmel összekapcsolva jelenik meg; a továbbított e-mail feladójaként „M. Ltd. (BHO) no-reply@.....com” szerepel. A SCIO és EDUCTOR termékekkel kapcsolatos kereskedelmi ajánlatot tartalmazó e-mailjeiben a „BHO” és „Budapest Home Office” megjelölés több helyen hangsúlyosan megjelenik az üzenet küldőjének nevéhez kapcsolódóan. A készülékek értékesítését szolgáló alperesi www.....com weboldáról készült képernyőfelvételeken (9/A/10/1-2) a „Budapest Home Office” megjelölés ugyancsak az alperes nevének vezérszava mellett olvasható.
- [12] Az alperes más online kommunikációs, marketing üzenetek átadására is alkalmas csatornákon is használta a megjelöléseket. A csatolt dokumentumok közül a 9/A/7/1-9; 9/A/9/1-4; 9/A/10; 16/A/13 jelzésűek 2017 előttiak, tehát a védjegyek elsőbbségét megelőző használatot igazolnak. A Youtube regisztrációs („BHO-M.”; 9/A/7/1) és a Facebook előzmények („M.-BHO” 9/A/7/2) oldalának lenyomatain az alperes cégnevének vezérszava és a „BHO” megjelölés összekapcsoltan látható; a regisztráció időpontja a Youtube esetében 2016 novembere, a Facebook esetében 2015. októbere. További Facebook-képernyőfelvételek (16/A/13) azt is bizonyítják, hogy legkésőbb 2015. november 18. napjától az alperes együtt szerepelteti cégnevét, a „BHO”, illetve „Budapest Home Office” megjelöléseket, és a SCIO, illetve EDUCTOR termékeit. Az eljáró bíróság szerint magában az alperesi kritika, hogy az internetes oldalak adatai, különösen a facebook oldal időadata utólag módosítható, nem kelt ésszerű aggályt e dokumentumok bizonyító erejét illetően.
- [13] A 2016-ból származó, az alperesnek címezett Skype előfizetés-bizonylatok (9/A/7/1-9) szerint az alperest azonosítja a „budapesthomeoffice” elnevezés, ami a „Budapest Home Office” egybeírt alakja és így azzal lényegében azonosnak tekinthető, tehát használata a megjelölés használataként értékelte az elsőfokú bíróság a kérdéses kizáró ok alkalmazásában.
- [14] Az elsőfokú bíróság kellően bizonyítottanak látta a megjelöléseknek a SCIO, illetve EDUCTOR termékek fogalmazása és reklámozása során, ennek érdekében történt használatát is. Termékeit az alperes sajátos stratégiával, e célból szervezett konferenciák útján is reklámozta meglévő ügyfeleinek. A 2014-2016. évekből származó „Budapest Home Office” és a „BHO” megjelöléseket hordozó konferencia hirdetések, hírlevelek (9/A/4/1-3.) bizonyítják a reklámtevékenységet. Fényképfelvételekkel (16/A/12) dokumentált, hogy a tárgybeli megjelöléseket a 2016-ban szervezett szakmai konferencián molinókon, hirdetőtáblákon, egyéb marketinganyagokon is feltüntette az alperes. A részt vevők számára kiállított, részvételi díjról szó számlák (16/A/15) mutatják, hogy a konferenciákon milyen számban voltak jelen többek között magyar személyek is, így például a 2016-os konferencián összesen 24-en.
- [15] Bizonyítottanak fogadta el azt is, hogy nem csak az eladásra felkínálás és reklámozás, de a készülékek értékesítésének teljes folyamatában az alpereshez kapcsolódóan találkozott a fogyasztó a perbeli megjelölésekkel. Ezt támasztja alá a 16/A/17 alatt csatolt használati útmutató és jótállási

szerződés, valamint a 16/A/18 alatti CEE megfelelési tanúsítvány, mely dokumentumokon hangsúlyosan szerepel mind a „BHO”, mind a „Budapest Home Office” megjelölés az alperes cégneve mellett. A felperes általános aggályát, hogy valóban a csatolt használati útmutatót kapták-e meg a fogyasztók, vevői nyilatkozatok (20/A/22/1-2) teszik súlytalanná az elsőfokú bíróság érvei szerint, túl azon, hogy a peradatok szerint a felperes maga is forgalmazott ilyen készülékeket, ezért módja volt bizonyítani az alperes állításnak ellenkezőjét.

- [16] A bizonyítékok közös jellemzőjeként értékelte a törvényszék, hogy az alperes cégneve, pontosabban annak vezérszava a megjelölésekkel formálisan is összekapcsolva jelenik meg, jellemzően a „BHO-M”, „M...-BHO”, „M.... Ltd. (BHO)” vagy a „The Team of the Budapest Home Office (BHO)” alakokban. Vagyis a „Budapest Home Office” szóösszetételt, illetve annak rövidített alakját, a „BHO” betűszót az alperes sajátosan, másodlagos, mintegy „felvett” (kereskedelmi) neveként használta az üzleti forgalomban. Indokolása szerint emiatt a megjelölések használatának intenzitását is az alperesnek a kereskedelmi forgalomban kifejtett aktivitása felől lehet megítélni, illetve azzal szoros korrelációban állónak lehet tekinteni. Ezért elfogadta azt az alperesi hivatkozást, hogy a SCIO, és az EDUCTOR termékek fogalmazásával kapcsolatos adatokból következik a „BHO” és a „Budapest Home Office” megjelölések használatának intenzitása is. Rámutatott a felperes ellenvetése, miszerint a készülékek forgalmazásából nem következik minden esetben a megjelölések használata is, csak akkor lenne megfontolandó, ha fentiekben igazolt megjelöléshasználatok egyszeri, elszigetelt események volnának. Azonban az igazolt nagy számú és szerteágazó használat, és az azok időbeli kiterjedtsége olyan konzekvens megjelöléshasználatot jelez, amelyet bármely készülék reklámozására, értékesítésére és teljesítésére feltételezni lehet.
- [17] Az alperes az értékesítések megtörténtének igazolására példálózó jelleggel számlamásolatokat mellékelte (9/A/3/1-12), később számlákkal dokumentálta a készülékek magyarországi forgalmát is (16/A/16). Az utóbbiak 2014-2017 között kerültek kiállításra, így alkalmasak az alperesi termékek 2014 óta tartó folyamatos hazai értékesítésének igazolására. A 7 számla szerint a vevők az ország különböző városaiból származnak, így megállapítható, hogy az értékesítés országos szintű volt. Annak az elsőfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget, hogy a számlákon nem szerepelnek a „Budapest Home Office” és a „BHO” megjelölések, mert ezek használata nem a készülék árujelzőjeként, hanem annak eladásra való felkínálása, reklámozása és a teljesítése körében az alperes kereskedelmi neveként valósult meg. Az alperes a 2016. évben rendezett promóciós célú konferencián résztvevőkre vonatkozó adatokkal valószínűsítette annak a fogyasztói körnek a méretét, amelyet hazai tevékenységével elért, ez 24, Magyarország különböző városában címmel rendelkező személyt jelent (16/A/15). Az alperesi facebook oldal látogatottsági adatai (20/A/23) szerint 2017 októbere és 2019 októbere között a Magyarországról kiinduló 4054 oldalelérés 342 egyedi felhasználótól származik.
- [18] A használat helyi jelentőségűt meghaladó mértékének megítélésénél a törvényszék abból a kicsi szektorból, és az arra jellemző releváns fogyasztói körből indult ki, amelyben az alperes gazdasági tevékenységét kifejti. Az általa forgalmazott SCIO és EDUCTOR termékek biorezonancia elvén működő orvos diagnosztikai és autogén tréning célokat szolgáló elektronikus készülékek, ezek elsősorban nem otthoni használatra szolgálnak, és mint orvosi műszerek rendkívül drágák, áruk a számlák (16/A/16) tanúsága szerint milliós nagyságrendű. Rendeltetésükből következően a célközönséget az átlagfogyasztóknál szűkebb csoport képezi, jellemzően orvosok, egészségüggyel professzionális szinten foglalkozó személyek és további szűkítés indokolt az ítélet szerint amiatt is,

hogy az alternatív orvoslással szembeni szkepticizmus miatt meglehetősen óvatos a társadalmi elfogadása az alpereséhez hasonló termékeknek. Ennek fényében pedig a 7 készüléknek Magyarország különböző településeire való, több év alatti értékesítése, a kétszázötven foyasztót elérő promóciós konferencia és a párszáz érdeklődőt vonzó Facebook-aktivitás is helyi jelentőségű meghaladó mértékű használatnak fogadható el e mértékek abszolút értelemben vett csekélyisége ellenére is. Nem kétséges, hogy a megjelölések ténylegesen és valóban jelen voltak az érintett belföldi piacon, és az elsőfokú bíróság szerint már magában e magyarországi használat is olyan jellegzetes, fontos és jelentős volt a kereskedelmi forgalomban, amely akadályát képezheti egy új közösségi védjegy lajstromozásának.

- [19] Az alperesi megjelöléshasználat bizonyított mértéke, többéves időtartama és konzekvens jellege miatt a törvényszék igazoltnak látta, hogy a speciális szakmai fogyasztói kör a „Budapest Home Office” és a „BHO” megjelölések alapján az alperest szokta felismeri, figyelemmel arra is, hogy a megjelölést a 2012-ben megszűnt M. Kft.-n kívül más nem használta ebben a piaci szegmentumban. Ezért az alperes eredménnyel léphetne fel a Tptv. 6. §-a alapján a megjelölést engedélye nélkül használó versenytársaival, különösen a felperessel szemben, és ezzel teljesült a Vr. 8. cikk (4) bekezdésének valamennyi feltétele, így az elsőfokú bíróság szerint a 60. cikk (1) bekezdés c) pontja alapján a védjegyek törlésének volt helye.
- [20] A Vr. 59. cikk (1) bekezdés b) pontjában foglalt törlési ok körében a védjegyjogi rosszhiszeműség értelmezése során az elsőfokú bíróság az EUB C-529/07 számú Lindt ügyben tett megállapításait vette figyelembe. Kiemelte, hogy az alperes 2012 óta használta a „Budapest Home Office” és a „BHO” megjelöléseket a kereskedelmi fogalomban, rá jellemző kereskedelmi névként. A felek korábban együttműködtek a SCIO és az EDUCTOR termékek fejlesztésében, gyártásban és forgalmazásban különböző szerepeket ellátva, ebből következően a felperesnek a védjegybejelentéskor tudnia kellett az alperes megjelöléshasználatáról. Ezt közvetlenül bizonyítja az A/5/3 jelzésű, 2016 júliusi e-mail, amelyet az alperes T. A., a felperes ügyvezetőjének küldött, de bizonyítja a 2012-es keltezésű minőségellenőrzési dokumentum (9/A/11/1-2) is, amit szintén ő írt alá, mint Regulatory Manager, és mindkét okirat hordozza a „Budapest Home Office (BHO)” megjelöléseket.
- [21] Döntő jelentőséget azonban a 2014 decemberében megkötött „QX Universe Agreement to Cooperate” megjelölésű szerződésnek (13/F/20) tulajdonít a törvényszék. Az okiratot a felperes csatolta előadva, miszerint azt követően kötötték meg, hogy az alperes a SCIO és az EDUCTOR megjelölések védjegyoltalmát a maga javára igényelte, sértve ezzel az együttműködésben részt vevő társak és W.C.N. üzleti érdekeit. A szerződésben a peres felek és W.C.N. a QX Universe együttműködésükben betöltött szerepeiket és a készülékekkel kapcsolatos szellemi tulajdonjogokhoz fűződő viszonyaikat kívánták rendezni. A szerződés 4. pontja részletezi a felek együttműködésbe hozott javait és az őket terhelő kötelezettségeket. Az első bekezdés a felpereshez telepíti a készülékek szoftvereinek fejlesztése, aktiválása és menedzselése iránti jogokat és az ezzel kapcsolatos iparjogvédelmi és szerzői jogokat. A harmadik bekezdés többek között azt rögzíti, hogy az alperes a jogosultja a SCIO és az EDUCTOR védjegyeknek, a kereskedelmi üzleti dokumentációnak, a TUV CE tanúsítványoknak, részlegesen jogosultja a 2014-es közösségi védjegynek, és ő viszi a Budapest Home Office-t („alperes neve of Hungary runs Budapest Home Office [...]”). Tehát a felperes tudati viszonyait ezen szerződés kellett, hogy alakítsa a védjegybejelentéskor, melyben azt vállalta, hogy az alperes az, aki a Budapest Home Office-t viszi, azaz aki azzal azonos. A védjegyek elsőbbsége után, 2017 márciusában kötött másik felhívott

szerződést a felperes bejelentéskori tudati viszonyainak megítélésénél a törvényszék közömbösnek találta. Mindezekkel szemben a felperes nem bizonyította, hogy a megjelölés lajstromozásával jogszerű célt követett, az a jogi álláspontja, hogy a kizárólagos használat joga **W.C.N.**t illette, nem legitimálja a védjegybejelentést, túl azon, hogy ezt a felperes nem is bizonyította.

- [22] A feltárt tényállás alapján a megjelölések eredeti használója a **M.** Kft. volt, akinek szerepét az alperes vette át, amikor átruházással megszerezte tőle a SCIO termékcsaládhoz kapcsolódó TÜV (MEEI) tanúsításokat és tanúsítványokat (16/A/19.), amelyek a készülék kereskedelmi fogalmazásának feltételét képezik. A felperes érvei ellenére sem kételkedett az eljáró bíróság abban, hogy e szerződés megkötésének célja a SCIO készülékekkel kapcsolatos kereskedelmi jogok átadása volt, ami szükségképpen magában foglalja a forgalmazás során alkalmazott árjelzők használati jogának átadását is. Ezt erősíti meg, hogy az alperes megalapításától kezdődően évekig folyamatosan és zavartalanul forgalmazta ezeket a készülékeket és használta ebben a körben a perbeli megjelöléseket. Nincs peradat arra, hogy akár a felperes, akár **W.C.N.** e használatot megtiltotta volna az alperesnek a védjegybejelentést megelőzően. Azt sem igazolta a felperes, hogy a védjegybejelentéseket **W.C.N.** kívánságára tette meg. Ezért közömbös az az állítása, hogy a megjelölések az említett személyt illetik, s az alperes ezt elismerte, hiszen ilyen nyilatkozat a 2014-es szerződésben nem olvasható, az alperes által általánosságban tett nyilatkozat pedig nem értelmezhető kiterjesztő módon. De még, ha a használat **N.** engedélyén alapult volna, ez sem változtatna azon, hogy a fogyasztók az alperest szokták felismerni a „Budapest Home Office” és a „BHO” megjelölések alapján, így e megjelöléseknek a használatukból eredő - különösen versenyjogi vagy névviselési alapú - jogi védelme, és az ennek érdekében való fellépés, ideértve a használatot akadályozó védjegyoltalom elleni fellépést is, a használót, vagyis az alperest mindenképpen megilleti.

Nincsen peradat arra sem, hogy a felperes maga valaha is használta a kérdéses megjelöléseket vagy erre komoly előkészületet tett. A védjegyekkel kapcsolatos ismert cselekményei kizárólag az alperessel szembeni fellépésekre korlátozódnak, ami nem hagy kétséget a védjegyek lajstromoztatásával kapcsolatos család szándékát illetően.

- [23] Mindezek alapján a törvényszék megállapíthatónak látta, hogy a felperes rosszhiszeműen jelentette be lajstromozásra a „Budapest Home Office” és a „BHO” megjelöléseket, ezért a perbeli védjegyek törlését a Vr. 59. cikk (1) bekezdés b) pontja is megalapozza. Ennek okán helyt adott az alperesi viszontkeresetnek. Tekintettel arra, hogy a Vr. 62. cikk (2) bekezdése alapján a törlés a védjegyoltalmakat keletkezésükre visszaható hatállyal szünteti meg, ezért érvényesíthető jog hiányában a keresetet elutasította.
- [24] A döntés ellen a felperes fellebbezett, ebben elsődlegesen a határozat viszontkereset tekintetében történő hatályon kívül helyezését és a per megszüntetését, továbbá az ítélet megváltoztatásával a keresetének megfelelő döntést kért, másodlagos kérelme az ítélet megváltoztatásával a viszontkereset elutasítására és keresetének teljes terjedelmében való helyt adásra irányult.
- [25] Álláspontja szerint a törvényszék eljárása két lényeges, az ügy érdemére is kiható eljárásjogi szabálytalanságot szenvedett. Nevezetesen az alperes elkésztett benyújtott viszontkeresete kapcsán az eljáró bíróság törvénysértően adott helyt az alaptalan igazolási kérelemnek, mert a mulasztás nem az alperes önhibáján kívül történt. Hangsúlyozta, hogy az alperest a perben szabadalmi ügyvivő és

két ügyvéd képviselte, akiket a jogi képviselet ellátása során fokozott szakmai gondosság terhel, akiknek kötelessége akadályoztatás esetén a helyettesítésről való gondoskodás. A mulasztás kimentésére munkaszervezési-ügyviteli hiányosságra visszavezethető késedelem nem szolgálhat alapul, nem lehet ilyen a viszontkeresetet tároló számítógépnek az előterjesztésre nyitva álló határidő utolsó napján való meghibásodása sem, ami egyébként egyes mellékletek esetében a könnyűszerrel való pótolhatóság, illetve a későbbi keletkezés okán is kizárható. Mivel a viszontkeresetet a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján vissza kellett volna utasítani, így a 240. § (1) bekezdés a) pontja szerint e körben az eljárást meg kell szüntetni.

Emellett az alperes 20. sorszámú, bírósági felhívás nélkül benyújtott perfelvételi iratát és annak A/22-23 alatti mellékleteit a Pp. 203. § (1) bekezdése szerint eleve hatálytalannak kellett volna tekinteni, ami nem orvosolható igazolással, de a vétlenség sem nyert valószínűsítést, hiszen az alperes külföldön tartózkodó ügyvezetőjét a két e-mail és a közösségi médiaoldal-lenyomat jogi képviselője részére történő elektronikus továbbításában külföldi útja nem akadályozhatta, azt korábban is megküldhette volna. Ekként az elsőfokú bíróság törvénysértően bírálta el és adott helyt az igazolási kérelemnek. A felperes mindkét eljárási kifogás kapcsán megjegyezte, hogy az elsőfokú eljárás szabályszerűsége önmagában is felülbírálható.

- [26] A fellebbezés szerint a törvényszék a bizonyítékok mérlegelése során megsértette a Pp. 279. §-át, a részben tévesen megállapított tényekből helytelen, okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó és iratellenes jogi következtetésekre jutott. Vitatta az ítéletnek a helyi jelentőségűt meghaladó mértékű kereskedelmi forgalomban történt használat körében kifejtett érveit, mert szerinte ilyen nem állapítható meg. Ugyanis az A/5/1 e-mail az alperes belső levelezése, az A/5/2 meghívók Indiába és Indonéziába irányultak, az A/10, A/10/1-2, A/10/3 dokumentumok a védjegyek elsőbbsége utániak, miként az A/7/1 Youtube képernyőkép és az A/7/2 Facebook regisztrációs lenyomat, utóbbiak esetében az alperes nem ajánlott fel arra alkalmas bizonyítékot, hogy ezeken a csatornákon mióta viseli a **BHO M.** nevet. Az A/12-13 Facebook képernyőfelvételek és A/12/1-6 Facebook bejegyzések kapcsán fenntartotta a visszatámozást, amit maga a bizonyíték igazol, továbbá nem derül ki, hogy a fényképek a védjegybejelentés előttiak lennének. A konferenciákra vonatkozó A/4/1 bizonyíték a felperes nevének vezérszavát tartalmazza, az A/4/2-3 nem szerepel az alperes neve és az sem igazolt, hogy azok az üzleti partnerekhez kerültek. Az ítélet az A/15 számlák alapján 24 magyar résztvevővel számol, ez azonban helyesen csak 23, továbbá a rajtuk feltüntetett 2016. június és októberi dátumok ellentétben állnak az A/12 irattal, ami szerint abban az évben a konferenciát novemberben tartották. Tehát a számlák nem igazolják, hogy a 2014-2016 közötti konferenciáknak akár csak egyetlen magyar résztvevője volt vagy, hogy azokon a megjelölések feltűntek volna. A készülék értékesítéssel kapcsolatos ítéleti megállapításokat is hibásnak tartotta. Rámutatott az A/17 használati utasítás dátum nélküli, továbbá láthatóan egy utólag módosított angol nyelvű PDF file, holott jogszabály írja elő a hazai piacon magyar nyelvű változat rendelkezésére bocsátását, és abból, hogy az alperes ilyet nem csatolt valószínűsítette, hogy a releváns magyar vásárlóknak átadott magyar nyelvű használati utasítás nem tartalmazta a tárgyi megjelöléseket. Az A/18 megfeleléségi önbevallás esetén a dátum kivételével ugyanerre hivatkozott. Az A/22/1-2 e-mailek hatálytalanságukon túl tartalmukban sem teszik súlytalanná a felperesi érvelést, hiszen a nyilatkozatok nem erősítik meg, hogy a vásárlók az A/17 tájékoztatót kapták meg, és azt sem említik, hogy a berendezéseket a vevők mikor szerezték be. Az A/23 Facebook látogatottsági adatok megint a bejelentést követő időszakra vonatkoznak, tehát nem igazolnak korábbi alperesi használatot.

Véleménye szerint a helyi jelentőségűt meghaladó mértékű használat nem mutatható ki a BUD döntésben felállított kritériumok alapján. Adott esetben a viszontkeresetben foglaltakra tekintettel

kizárólag a magyar piacon megvalósult megjelöléshasználat vehető figyelembe. Az ítélet ezen használat intenzitását a Vt. 8. cikk (4) bekezdésébe ütközően köti a SCIO és EDUCTOR védjegyek használatának intenzitásához, mert a „Budapest Home Office” és a „BHO” megjelölések elkülönült és tényleges használata a kérdéses. A bizonyítékok viszont nem igazolják a releváns területen ezek eléggé jelentős megjelenését a kereskedelmi forgalomban, és nem bizonyított a megjelölések, továbbá a termékvédjegyek együttes használata sem. Az értékesítés volumene nem jelentős, hiszen a 2014-2017 között eladott öt készülék után az alperes évente átlagosan alig több mint 3 millió forint árbevételt ért el, vagyis piaci jelenléte jelentéktelennek nevezhető. Az A/15 számlákkal igazolt 23 konferencia látogató, valamint az A/23 Facebook oldal látogatottsági adatai szerinti két év alatti mindössze 342 egyedi felhasználói elérés szintén jelentéktelen üzleti reakciót jelez. Érvelése szerint a törvényszék mesterségesen szűkítette le a releváns piacot és fogyasztói kört és hivatkozott rá, hogy az orvostechnikai eszközök hazai éves összárbevétele több száz millió forintot tesz ki, az alternatív gyógyászati termékek pedig kifejezetten elfogadottak Magyarországon. Hibásnak minősítette a törvényszék Tpv. 6. §-a kapcsán kifejtett okfejtését is. Hiányolta, hogy nem vizsgálta jellegzetesnek tekinthető-e egyáltalán a megjelölések, ami szerinte erősen kétséges, másrészt a „szokták felismerni” törvényi tényállási elem megalapozatlanul nyert megállapítást, mivel ezt az alperes nem bizonyította.

- [27] A felperes vitatta a rosszhiszemű védjegybejelentés körében kifejtett ítéleti érveket is, megítélése szerint a bizonyítékok okszerű mérlegelése esetén nem állapítható meg, hogy az alperes 2012 óta használja kereskedelmi forgalomban a megjelöléseket rá jellemző módon. Hangsúlyozta a felperesnek a SCIO és EDUCTOR termékek alperesi forgalmazásán túl arról nem kellett tudnia, hogy ennek során az alperes az érintett megjelöléseket használja, ez nem következik az együttműködésből. Sérelmezte, hogy az eljáró bíróság az F/20 szerződés kontextusából kiragadta a fordítás szerinti „a alperes neve üzemelteti a Budapest Home Office-t” részt és úgy értékelte, hogy a felperes tudati viszonyait ez alakította a védjegybejelentéskor. Megismételte, hogy a szerződés egészének értelmezése alapján a SCIO és EDUCTOR rendszerekre vonatkozó valamennyi jog, ideértve a „Budapest Home Office” és „BHO” megjelöléseket is, kizárólag **W.C.N.**t illeti. Ennek fényében a kiragadott rész csak azt jelentheti, hogy a alperes neve feladata és felelőssége az üzleti tevékenység budapesti működésének a felügyelete és az itteni „customer relations” munka végzése. Az A/19 minőségtanúsítvány átruházási szerződés pedig érvénytelen, de egyébként is a CE jelölés csupán a gyártó arra vonatkozó nyilatkozatát jeleníti meg, hogy a termék megfelel a közösségi harmonizációs normáknak, ekképpen a kifejezetten a gyártó által adott tanúsítványt és felelősségvállaló nyilatkozatot nem lehet átruházni, mivel ez a termékek piacfelügyeletére létrejött rendszerek aláásását eredményezné. Álláspontja szerint a törvényszék tévesen redukálta a rosszhiszeműség megállapíthatóságát arra, hogy az alperes ténylegesen használta-e a megjelöléseket, és hogy erről a bejelentés előtt a felperes tudott-e vagy tudnia kellett volna. A Lindt döntés alapján nem lehet eltekinteni annak vizsgálatától, hogy a megjelölés kit illet, illetve milyen cél, szándék vezérli a bejelentőt a védjegy igénylésekor, nem mellőzhető annak kérdése sem, hogy a használó jogszerűen, jogellenesen, saját jogán vagy engedéllyel használja a megjelöléseket. Mindezek bizonyítása az alperest terheli. Előadta a felek az együttműködés keretében **W.C.N.** instrukciói és primátusának elismerése mellett párhuzamosan értékesítették a SCIO és EDUCTOR berendezéseket. Figyelemmel arra, hogy eredetileg a **N.** tulajdonában álló **M.** Kft. használta a megjelöléseket a felperes alappal gondolhatta, hogy azok felől is kizárólag ő jogosult dönteni. Ezért, amikor **N.** kizárólag a felperessel folytatta tovább a tevékenységet megalapozottan lehetett abban a feltevésben, hogy jogosult védjegybejelentést tenni a megjelölésekre, ami csalárd szándékát eleve

kizárja. Minthogy egyik jogcímen sem volt helye a védjegyek törlésének, így az elsőfokú bíróság a Vr. 9. cikkét megsértve utasította el a keresetet.

- [28] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vétett eljárási hibát, és a fellebbezésben felhozott érdemi érvek, melyekre részletesen reagált, nem alapoznak meg eltérő döntést.
- [29] A fellebbezés nem alapos.
- [30] Az elsőfokú bíróság a tényállást kellő mélységben feltárta, abból a bizonyítékok okszerű mérlegelésével, az eljárási és anyagi jogszabályok megfelelő alkalmazásával, eljárási szabálysértés nélkül jutott arra a meggyőződésre, hogy nem tartható fenn a felperesi védjegyek oltalma. Döntésével és indokaival a másodfokú bíróság mindenben egyetértett, kizárólag a fellebbezésben írtak miatt az alábbiakat fejt ki.
- [31] A felperes az ügy érdemére kiható lényeges eljárási szabálysértésnek minősítette, hogy az elsőfokú bíróság érdemben vizsgálta a viszontkeresetet, mert szerinte azt az alperes elkésztetten terjesztette elő, ezért az igazolási kérelemnek való törvénysértő helyt adás helyett a viszontkereset visszautasításának lett volna helye, ami az eljárás megszüntetését teszi indokolttá. Eljárási kifogással élt továbbá a 20. sorszámú perfelvételi irat, és annak A/22-23 mellékletei tekintetében, amit ugyancsak jogszabálysértően vett figyelembe a törvényszék, mivel az hatálytalan és ez igazolással sem lett volna kimenthető.
- [32] A másodfokú bíróság eljárási szabálytalanságot nem látott megállapíthatónak, osztotta az alperes ellenkérelmében e körben kifejtetteket. A Pp. 154. § (2) bekezdése értelmében az igazolási kérelemnek helyt adó határozat az eljárást befejező határozat elleni fellebbezésben támadható meg, ha az igazolási kérelmet vissza kellett volna utasítani. Azt, hogy milyen esetekben lehet az igazolási kérelmet visszautasítani a Pp. 153. § (2) bekezdésében felsorolt okok határozzák meg, de ezek a jelen ügyben nem merültek fel, mivel törvény nem zárja ki az igazolási kérelmet a viszontkereset késedelmes benyújtása miatt, az alperes az igazolási kérelmet nem terjesztette elkésztetten elő és pótolta az elmulasztott cselekményt is, hiszen egyidejűleg a viszontkeresetet és mellékleteit hiánytalanul előterjesztette. A bíróságnak az igazolási kérelem előfeltételeinek fennállását méltányosan kell elbírálnia, az így meghozott döntése nem alapozhat meg eljárási szabálysértést és eredménnyel nem kifogásolható. Egyebekben magát a viszontkeresetet az alperes a határidő lejártá előtt egy perccel előterjesztette, csak a mellékletek maradtak le a számítástechnikai eszköz meghibásodása miatt. Az alperes arra is helyesen mutatott rá, hogy figyelemmel a Pp. 206. § (3) bekezdésére visszautasítás esetén lehetősége nyílt volna a viszontkeresetnek a visszautasító végzés jogerejéről számított nyolc nap alatti ismételt előterjesztésére, ekként nem kifogásolható az elsőfokú bíróság azon intézkedése, amivel a visszautasítás helyett az igazolási kérelemnek helyt adott és érdemben vizsgálta a törlési okok megalapozottságát. Ebből következően a Pp. fellebbezésben felhívott 240. § (1) bekezdés a) pontja nem alkalmazható, és nincs helye az eljárás megszüntetésének.
- Nem vétett eljárási hibát az eljáró bíróság a 20. sorszámú alperesi perfelvételi irat esetén, az igazolási kérelem elfogadására a Pp. szabályozása alapján itt is lehetőség volt, túl ezen a 2019.

október 30. napján tartott tárgyaláson az alperes szóban hatályos előadást tett a beadványban írtak kapcsán, így az abban foglaltak figyelembe vehetők voltak, különös tekintettel arra is, hogy a már korábban felhozott tények további bizonyítására irányultak. A fentiekben ismertetett eljárási hibákon túl a hatályon kívül helyezést megalapozó egyéb érveket, jogszabályhelyeket a felperes nem nevezett meg, az eljárás megszüntetésére nem volt ok, így a másodfokú bíróság nem látta akadályát az elsőfokú döntés érdemi felülbírálatának az alábbiak szerint.

- [33] A Vr. 127. cikk (1) bekezdése szerint az európai uniós védjegy bíróság az európai uniós védjegyoltalmat mindaddig érvényesnek tekinti, amíg azt az alperes az oltalom megszűnésének megállapítása vagy a védjegy törlése iránt előterjesztett viszontkeresetben vitássá nem teszi.

A 128. cikk (1) bekezdése értelmében a megszűnés megállapítására vagy a törlésre irányuló viszontkereset kizárólag az e rendelet szerinti megszűnési vagy törlési okokon alapulhat.

A 62. § (2) bekezdése alapján az európai uniós védjegy törlése esetén a védjegyoltalom a keletkezésére visszaható hatállyal megszűnik.

A Vr. 60. cikk (1) bekezdésének c) pontja alapján az európai uniós védjegyet a Hivatalhoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján törölni kell a 8. cikk (4) bekezdésében említett korábbi jog alapján, ha arra nézve teljesülnek az említett bekezdésben megállapított feltételek.

A Vr. 8. cikk (4) bekezdés a) és b) pontjai úgy rendelkeznek, hogy a nem lajstromozott védjegy, illetve a helyi jelentőségű meghaladó mértékű kereskedelmi forgalomban használt bármely más megjelölés jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, ha az irányadó uniós vagy tagállami jogszabályok szerint a megjelöléshez fűződő jogokat az európai uniós védjegybejelentés bejelentési napjánál, illetve - elsőbbség igénylése esetén - az elsőbbség napjánál korábban szerezték meg; a megjelöléshez fűződő jogok alapján a jogosult megtilthatja a későbbi védjegy használatát.

- [34] Az alperes viszontkeresettel támadta a kereset jogalapjául szolgáló védjegyek oltalmazhatóságát, ezen keresztül érvényességét, ezért megfelelően járt el a törvényszék, amikor először azt vizsgálta, hogy a felhozott törlési okok megalapozzák-e a védjegyoltalmak, illetve a felperest megillető kizárólagos jogok megszűnését.

Az alperes törlési okként jelölte meg a Vr. 8. cikkének (4) bekezdését, ennek tükrében azt kellett tisztázni, hogy az alperesi megjelölés használat helyi jelentőségű meghaladó mértékűnek tekinthető-e, illetve, hogy a megszerzett korábbi jog révén az alperes felléphet-e a felperesi védjegyhasználat ellen. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok helyes és okszerű mérlegelésével állapította meg, hogy ezen feltételek fennállnak. Az alperes a SCIO és EDUCTOR termékek reklámozása és értékesítése keretében a védjegyek elsőbbségi időpontját jóval megelőző idő, azaz 2012. óta folyamatosan és konzekvensen alkalmazza a „BHO” és „Budapest Home Office” megjelöléseket, és ez a Magyarország területére kiterjedő, időben elnyúló és speciális fogyasztói kört érintő használat megfelel a Vr. által támasztott követelményeknek, még akkor is, ha az értékesítés volumene nem kiemelkedő. Az ítélet tábla osztotta, hogy tekintettel a szóban forgó biorezonancia elvén működő, biofeedback termékek magas árfekvésére, speciális rendeltetésére, az alternatív gyógyászati eszközökkel szemben jellemzőnek tekinthető idegenkedésre a releváns piac és fogyasztói kör szűk, ide azok az érdeklődők sorolhatók, akik maguk is tevékenyen folytatnak a nyugati gyógyászat mellett vagy attól függetlenül alternatív gyógyászati tevékenységet, tehát nem az átlagfogyasztó, hanem egy szűk szakmai kör jelenti az alkalmazandó zsinórmértéket.

- [35] A másodfokú bíróság rögzíti, hogy a felperes az elsőfokú bíróság által értékelt bizonyítékoknak csupán egy része tekintetében támadta a bizonyító erőt, illetve ezek alkalmasságát, jellemzően anélkül, hogy cáfolatot adott, ellenbizonyítást ajánlott vagy indítványozott volna. Azonban több, a bejelentést megelőző dokumentum tanúsítja, hogy az alperes cégnevének vezérszavával együtt, vagyis vele azonosítható formában jelennek meg a kérdéses megjelölések a védjegyek elsőbbsége előtt. Például ezek közé tartoznak az A/7/3-9 skype megrendelés teljesítések, az A/5/3 felperesi ügyvezetőnek címzett és nem vitatott e-mail. Az A/5/2 meghívó is értékelhető a használat körében, mert függetlenül attól, hogy Indiába irányult a küldés Magyarországról indult és azt támasztja alá, hogy elektronikus levelezésében általánosan használja a megjelöléseket és a **M.** vezérszót az alperes. A 2015-ben létrehozott Facebook, illetve a 2016-ban létrehozott Youtube oldalakról készült A/7/1-2 és A/10/1-3 iratok valóban a per alatti állapotot mutatják, de a másodfokú bíróságban nem merült fel kétely annak kapcsán, hogy a megjelölés használat a korábbiakban is ilyen lehetett, ezzel szemben a felperesnek lehetősége volt az archív adatok felkutatására, de ezzel nem élt, ugyanez állapítható meg a visszatámozottnak állított Facebook képernyőfelvételek, bejegyzések (A/12-13 és A/12/1-6), továbbá az A/23 statisztika vonatkozásában. A Facebook lenyomatokon látható fényképekről egyébként leolvashatók, hogy azok a 2015-2016-ban megrendezett konferenciákon készültek. Az A/15 alatti számlák esetén a felperes alaptalanul állítja, hogy azok legfeljebb 23 magyar személyt igazolnak, mert az alperes 24 számlát csatolt, és ezek az ország szinte teljes területét alátámasztó érdeklődést mutatnak. Az eltérő dátumozás tekintetében elfogadható volt az az alperesi érvelés, hogy az egyes érdeklődők különböző időpontokban jelentkeztek, illetve fizettek. Az A/17 használati utasítás valóban dátum nélküli, de a főbb változtatásokat feltüntető Appendix E részből kitűnik, hogy az utolsó ilyen 2011. februárjában történt. A szóban forgó készülékeket megvásárló magyar fogyasztókról feltételezhető, hogy rendelkeznek angol nyelvtudással, így a jelen per szempontjából közömbös, hogy az alperes nem csatolt magyar nyelvű útmutatót, de még, ha nem ismerik is az angol nyelvet a „Budapest Home Office (BHO)” megjelölést érzékelik és értelmezni tudják. Az A/18 megfeleléségi nyilatkozatnak is csak annyiban van jelentősége az ügyben, hogy tanúsítja a megjelölések alpereshez köthető 2013-as használatát. Ilyen körülmények között helytállóan tartalmazza az ítélet, hogy az alperes a helyi jelentőségű meghaladó mértékű megjelöléshasználatot igazolt.
- [36] A felperesi védjegyhasználattal szembeni esetleges fellépést a nemzeti jog alapján a Tptv. 6. §-a alapozhatja meg. Az alperes helyesen mutatott rá, hogy a jelen perben nem szükséges kitérni valamennyi jellegbitorlási ügyben megvizsgálandó kérdésre, mert nem ez az eljárás tárgya. Jelentősége erre irányuló piackutatási felmérés hiányában is annak van, hogy a releváns szakmai közönség és piaci szegmens az alperes egész országra kiterjedő, hosszú idő óta fennálló és intenzív, elsősorban a reklámozás és forgalmazás terén megnyilvánuló tevékenysége alapján megállapítható, hogy a „BHO” és „Budapest Home Office” megjelölések az alperesi vállalkozáshoz kötődnek, azokról a versenytársak őt ismerhetik fel. Ebből adódóan rendelkezik lajstromozás nélküli olyan korábbi joggal a megjelölések vonatkozásában, aminek alapján megtilthatja a későbbi védjegy használatát. Ezzel teljesült a Vr. 8. cikk (4) bekezdésben foglalt valamennyi feltétel.
- [37] A Vr. 59. cikk (1) bekezdés b) pontja előírja, hogy az európai uniós védjegyet a Hivatalhoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján törölni, ha a megjelölést rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

- [38] Oszthatóak voltak az ítélet indokai a rosszhiszemű védjegybejelentés megállapíthatósága tekintetében is, helyesen tulajdonított döntő jelentőséget az F/20 alatti együttműködést rendező szerződésnek. A felperes a felek közötti üzleti kapcsolat folytán tudott róla, hogy vele párhuzamosan az alperes is forgalmazza a SCIO és EDUCTOR berendezéseket. Jóllehet az érintett megjelölések használatával kapcsolatosan a szerződés nem tartalmazott semmilyen rendelkezést, de abból, hogy abba belefoglalták, miszerint „a alperes neve üzemelteti a Budapest Home Office-t”, mondatot közvetlenül következik, hogy ezt a megjelölést az alperes a továbbiakban is használhatta. Ezért a felperesben tudatosulnia kellett, vagy kellő gondosság tanúsítása mellett tudatosulnia kellett volna, hogy harmadik személy, azaz az alperes már használja a megjelöléseket, ennek folytán az ezekre vonatkozó kizárólagos és abszolút jellegű jogok megszerzése sértheti a másik gazdasági szereplőt addig zavartalan jogai gyakorlásában. Megjegyzendő, hogy az alperesen kívül csak a 2012-ben megszűnt **M. Kft.** alkalmazta a szóban forgó megjelöléseket.
- [39] A perben közömbös, hogy a SCIO és EDUCTOR rendszerekre vonatkozó jogok kit illetnek, **W.C.N.** tudott róla, hogy 2011. végétől, vagyis az A/19 szerződés megkötésétől kezdve az alperes végez termékértékesítést és folytatja a korábban az ő tulajdonában állt **M. Kft.** megjelölés-használatát. Nem értett az ítélet tábla egyet a felperessel abban, hogy az A/19 szerződést az ítélet kiterjesztően és tévesen értelmezné úgy, hogy azzal a termékekkel kapcsolatos bizonyos jogok, köztük az értékesítés, illetve az érintett megjelölések használatának jogosultsága az alpereshez kerültek. Kétségtelen, hogy a megállapodás tanúsítások, tanúsítványok és az azokkal kapcsolatos mindennemű jogok átruházásáról szól. Ezzel az alperes lényegében megszerezte a SCIO termékekkel kapcsolatos, korábban a **M. Kft.** által gyakorolt kereskedelmi jogokat, ebbe beletartozik a megjelölésekben megjelenő kereskedelmi név is, aminek használata jogszerű, saját jogaon folytatott, folyamatos és teljesen zavartalan volt. A kifejtettekből következően súlytalanul érvelt a felperes azzal, hogy amikor **W.C.N.** kizárólag vele folytatta az együttműködést megalapozottan lehetett abban a feltevésben, hogy jogosult védjegybejelentést tenni a megjelölésekre. A védjegy vagyoni értékű jog, a bejelentés joga nem vezethető le automatikusan abból, hogy a felperes és **N.** közötti üzleti kapcsolat fennmaradt, különösen úgy, hogy az a társaság amelyiktől az alperes a megjelölések használati jogát megszerezte megszűnt, és arra nem merült fel adat, hogy egykori tulajdonosa, aki a biofeedback készülékek területén jelenleg is érintett tőle megvonta volna a használat jogát. A felperes terhére értékelhető a tudati viszonyainak megítélése során az is, hogy a megjelöléseket nem vitatottan soha nem használta, arra nem tett előkészületet sem, tehát nem mutatható ki az oldalán olyan érdek, ami indokolhatta volna a védjegybejelentést, és mindez megalapozza csalárd szándékát. Egyebekben a másodfokú bíróság visszaul az elsőfokú ítélet mindenben helyes megállapításaira, azok szükségtelen megismétlése nélkül.
- [40] A viszontkereset eredményessége folytán a védjegyek oltalma a keletkezésükre visszaható hatállyal megszűnt, így a felperesnek nincs olyan érvényes joga, aminek alapján védjegybitorlás miatt az alperessel szemben felléphetne, ennek hiányában alapos volt az ítélet keresetet elutasító rendelkezése is.
- [41] Mivel mindkét törlési ok megalapozott volt a Fővárosi Ítélet tábla sem a határozat megváltoztatására, sem hatályon kívül helyezésére nem látott indokot, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 376. §-a szerint eljárva a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helyben hagyta.

[42] A fellebbezés sikertelen volt, de a jogi képviselővel eljáró alperes költségigényét nem a Pp. 81. § (5) bekezdésében előírt költségjegyzék előterjesztése útján számította fel, ezért arról a fellebbviteli bíróság nem rendelkezett

, 2020. március 31.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
bíró

Dr. Mózsik Tímea s.k. előadó
bíró